

motiu i eren el Peret de Cal Basté, jo diria que el més significatiu, el seu germà Rosend, el Nasi, els Pujol, en Teca, en Pep metge, els Bartrés, Miró, en Santiago Brullet; i me'n descuido molts, que em perdonin. Alguns que encara corren per La Roca i d'altres que ja ens han deixat però que recordem com a figures. Entre els estiuejants, els més importants eren sens dubte els germans Arnau (en Patrici Arnau, antic jugador del Barça). Els Arnau eren además gent organitzadora i els partits entre Colònia i Poble sovintejaven i a pesar de que moltes vegades hi havia trifulques, el cert és que tots ens coneixiem i feiem la vida junts.

Posteriorment varem tenir el Camp de Futbol al

costat del Mogent (sempre al costat del Mogent), però aquesta vegada a l'altra banda del poble, en terrenys d'en Carles Pont, més o menys a l'actual Subcentral Elèctrica.

Hi hagué una temporada d'eufòria, però al mateix desig de guanyar partits i pujar de categoria, va portar l'equip a fixar gent de fora de tal manera que s'anà perdent la identificació de la gent del poble amb l'equip. Em penso que va arribar un moment en que l'únic jugador que era realment de La Roca era en Jordi Pujol, (el fill del Dr. Pujol) que jugava de porter.

També en aquest camp hi havien jugat molts partits. Aleshores ja existia el Casino i els de la meva època ja erem

casats.. Tot i això els partits de casats contra solters (amb els problemes entre pares i fills que això comportava) eren obligats durant l'estiu.

Finalment l'actual Camp de futbol, molt a la vora del primitiu Camp, ha conegut l'època de la Penya Blanc-Blava i el renovat Futbol Club La Roca, amb una empenta i una proliferació d'equips que de vegades m'ha fet pensar si no seria millor concentrar esforços. No sé si La Roca pot donar per tants equips!

I aquí m'aturo. Que la "Meva Història de La Roca" no es pot escriure tota en un dia. Per això continuaré el mes que ve. (s.D.v.)

Antoni M. Pugés

CARTES AL DIRECTOR

Escrivim aquesta carta i donem a conèixer el nostre ressentiment (i pensem que el d'altra molta gent) per les poques, per no dir nul·les, oportunitats que tenim de visitar el castell, perquè si d'alguna cosa estem orgullosos els roquerols és precisament del "Castell de La Roca"

Pensem que els pobles que tenen sort de tenir una joia com aquesta, el que no poden fer és precisament privar als seus habitants de conèixer-lo i admirar-lo.

Ja sabem que publicant el nostre desig no aconseguirem res, però haurem exposat el nostre criteri i qui sap si obrirem una escletxa d'esperança.

Grup d'Adults de Català

Som moltes les persones que (hem nascut) en aquest poble de La Roca, petit però ple d'uns entorns meravellosos que per desgràcia no tots

coneixem massa de prop.

Aquestes ratlles, no són ni volen ser una crítica ni cap mena de protesta, sinó tan sols algo que tenim dintre nostre i que voldríem fer-ne ressò sense que ningú cregui per això cap mena d'ofensa personal.

En el nostre poble de La Roca tenim un magnífic "Castell" d'una antiguitat extraordinària, i que la majoria de "Roquerols" no hem tingut el

plaer de conèixer-lo com cal. Tots sabem que és una propietat privada, però també sabem que el "castell", és un símbol, una figura, o tan sols un món de pedra que ens envolta cada dia, per això nosaltres també formem part d'aquest patrimoni tan artístic com natural. I doncs? Què fa falta perquè els nostres fills i nosaltres amb ells puguem veure algo que ens és tan familiar, que tenim tan a prop i que no ens hi podem acostar? Quina fibra sensible hem de tocar perquè almenys un cop a l'any puguem admirar i gaudir d'una obra meitat artística i meitat personal, part de la història d'un poble on estem orgullosos de viure, de treballar i que pensem seguir-le respectant com sempre, formant part d'una cultura que mai s'ha d'oblidar.

Una Roquerola

construccions

S. FACUNDO

PASSATGE

NEBOT XIC, 33

TELÈFON 842 03 18
LA ROCA DEL VALLÈS